

## DOPLŇUJÚCI NÁVRH

poslancov Národnej rady Slovenskej republiky Jána Mičovského, Mikuláša Hubu  
a Miroslava Kadúca

k návrhu ústavného zákona, ktorým sa mení a dopĺňa Ústava Slovenskej republiky  
č. 460/1992 Zb. v znení neskorších predpisov

(tlač 891)

---

Návrh ústavného zákona, ktorým sa mení a dopĺňa Ústava Slovenskej republiky č. 460/1992 Zb. v znení neskorších predpisov sa dopĺňa takto:

V Čl. I sa doterajší text označuje ako bod 1 a dopĺňa sa bodmi 2 a 3, ktoré znejú:

„2. Za čl. 154c sa vkladá čl. 154d, ktorý znie:

### „Čl. 154d

Účinnosťou tohto ústavného zákona zanikajú účinky rozhodnutí všetkých štátnych orgánov, ktoré zabraňujú v trestnom stíhaní páchatel'ov skutkov spáchaných v súvislosti so zavlečením Ing. Michala Kováča, narodeného 5. decembra 1961, do cudziny 31. augusta 1995. Tieto rozhodnutia sa súčasne zrušujú v rozsahu, v ktorom zabraňujú v trestnom stíhaní páchatel'ov skutkov spáchaných v súvislosti so zavlečením Ing. Michala Kováča, narodeného 5. decembra 1961, do cudziny 31. augusta 1995.“

3. Čl. 155 sa dopĺňa bodmi 4 a 5, ktoré znejú:

„4. článok VI rozhodnutia o amnestii z 3. marca 1998, uverejneného pod č. 55/1998 Z. z.,

5. článok II rozhodnutia o amnestii zo 7. júla 1998, uverejneného pod č. 214/1998 Z. z.“.

### Odôvodnenie:

*Cieľom predloženého doplňujúceho návrhu je zrušenie tzv. Mečiarových amnestií, amnestií udelených bývalým predsedom vlády Slovenskej republiky V. Mečiarom, ktorý vykonával niektoré oprávnenia prezidenta Slovenskej republiky v roku 1998. Navrhuje sa zrušenie článku tých rozhodnutí predsedu vlády Slovenskej republiky o amnestii, ktorým sa ani nezačalo alebo ktorým bolo zastavené trestné stíhanie za trestné činy spáchané v súvislosti s oznámením o zavlečení syna prezidenta Slovenskej republiky Michala Kováča mladšieho do cudziny.*

*Pri týchto trestných činoch dodnes existuje podozrenie, že sa na nich podieľali orgány štátu. Zastavením vyšetrovania týchto trestných činov vznikol stav, ktorý výrazne znižuje dôveru v spravodlivosť štátu, pretože je s ním oprávnene spojená domnienka, že naozaj mohlo ísť o protizákonné konanie štátnych orgánov, na neobjasnení ktorého existuje čísi záujem. Keďže nás vlastná história učí, aké vážne a dlhodobé morálne škody spôsobuje spájanie fungovania štátu*

s nezákonnosťou, je správne túto chybu nezopakovať a mimoriadne závažné podozrenia smerujúce k niektorým štátnym inštitúciám dôsledne vyšetriť. Akýkoľvek výsledok vyšetrovania bude mať pre Slovensko pozitívny účinok. V prípade nepotvrdenia podozrenia bude možné zodpovedne prehlásiť, že v základoch nášho štátu sa nenachádza krvavý zločin. Ak by takýto zločin bol potvrdený, potrestanie vinníkov bude mať na právne vedomie spoločnosti očistný účinok, pretože výrazne stúpne dôvera v právny systém, čo je napokon práve jedným z cieľov predkladaného ústavného zákona; ide teda o dopĺňajúci návrh s vysokým synergickým efektom so zámerom jeho predkladateľov.

V súvislosti s naším návrhom na zrušenie amnestií je treba spomenúť aj dlhodobú snahu KDĽ, ktoré sa v minulosti viackrát o takýto krok neúspešne pokúšalo, pričom správne argumentovalo nemorálnosťou uvedených amnestií, argumentujúc pri tom hlavne porušením **morálnych princípov zo strany autora amnestií**. Keďže odkaz na morálne princípy je výrazne prítomný aj pri súčasnom návrhu ústavného zákona, je zjavné, že snaha o zrušenie tzv. Mečiarových amnestií týmto princípom nielenže neodporuje, ale z nich priamo vychádza a upevňuje ich.

Akt zrušenia amnestií bude dôležitou satisfakciou všetkým, ktorí sa v minulosti statočne pokúšali o zistenie pravdy, no museli z nepochopiteľných dôvodov rezignovať; zároveň bude dôrazným odkazom všetkým potenciálnym páchatelom, že nič neostane nevyšetrené a nepotrestané.

Je isté, že pokiaľ sa tzv. Mečiarove amnestie nezrušia a podozrenia zo zneužitia štátnych orgánov na páchanie závažných trestných činov nepotrdia, alebo nevyvrátia, bude vždy možné vnášať do tejto etapy existencie Slovenskej republiky pochybnosti. Keďže Ústavný súd Slovenskej republiky podal k tzv. Mečiarovým amnestiám záväzný výklad, amnestie sa dajú zrušiť výlučne zmenou ústavy alebo ústavným zákonom prijatým parlamentom. V dôsledku týchto skutočností je správne využiť zmenu ústavy na prijatie takéhoto ústavného zákona; je vedený úctou k najvyšším princípom morálky, ktoré sú smerodajné pre všetky právne normy, počnúc tou najvyššou.

Predmetom tohto dopĺňajúceho návrhu nie je zrušenie rozhodnutia predsedu vlády Slovenskej republiky č. 375/1998 Z. z. o amnestii z 8. decembra 1998, vydaného Mikulášom Dzurindom, keďže sa v ňom navrhovalo zrušenie tých amnestií, ktoré sa navrhujú aj v tomto dopĺňujúcom návrhu.

Zrušenie akýchkoľvek amnestií, ozhľadom na ich výnimočnosť, môže podnietiť závažné právne otázky; na tomto mieste je však potrebné vnímať zásadný rozdiel medzi problematickým zásahom do právnej teórie a zničujúcim zásahom do podstaty vnímania spravodlivosti celou spoločnosťou. Porovnanie týchto dôsledkov nemôže viesť k inému záveru, než ako je pevné rozhodnutie poznať pravdu. Pretože tá - ako je známe - oslobodzuje.

DOPLŇUJÚCI NÁVRH

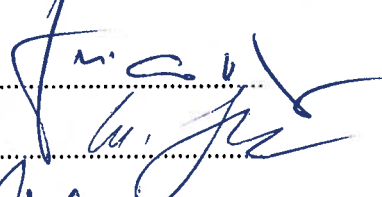
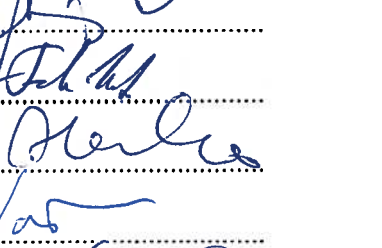
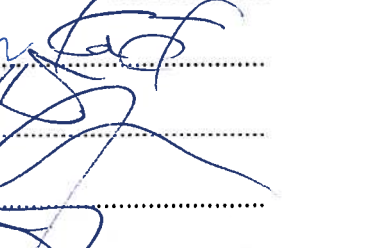
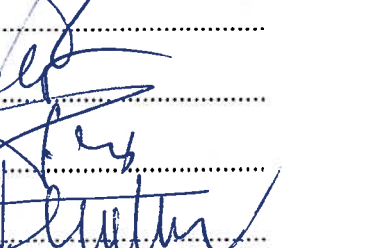
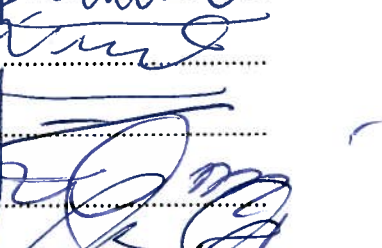
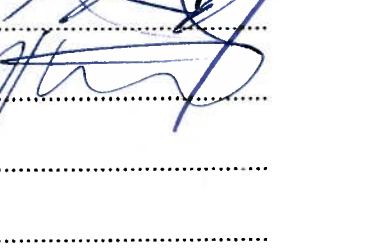

poslancov Národnej rady Slovenskej republiky Jána Mičovského, Mikuláša Hubu  
a Miroslava Kadúca

k návrhu ústavného zákona, ktorým sa mení a dopĺňa Ústava Slovenskej republiky  
č. 460/1992 Zb. v znení neskorších predpisov

(tlač 891)

Meno a priezvisko

Podpis

- |                     |   |
|---------------------|---|
| 1. JÁN MIČOVSKÝ     |    |
| 2. Mikuláš Huba     |   |
| 3. Erika Jurinová   |  |
| 4. Marek Fečko      |  |
| 5. Igor HRASNO      |  |
| 6. Richard Vatečka  |  |
| 7. Miroslav KADÚC   |  |
| 8. EVA MORVÁTHOVÁ   |   |
| 9. K. Kľm.          |   |
| 10. Helena Mezusová |   |
| 11. Igor Matouš     |   |
| 12. PETER POLIAK    |   |
| 13. Jozef Michal    |   |
| 14. MARIAN KADÚC    |   |
| 15. PAVOL PAJAL     |   |
| 16. Peter OSUSKY    |   |
| 17. ĽUDO KANIK      |   |
| 18. Jozef Viskupič  |   |
| 19.                 |   |
| 20.                 |   |